

تبیین و اولویت‌بندی زیست‌پذیری مناطق شهری (مورد مطالعه: شهر زاهدان)^۱

یونس شهنازی

دانشجوی دکتری، دانشکده علوم انسانی، گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، واحد زاهدان،
دانشگاه آزاد اسلامی، زاهدان، ایران

محمود رضا انوری^۲

استادیار، دانشکده علوم انسانی، گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، واحد زاهدان،
دانشگاه آزاد اسلامی، زاهدان، ایران

مریم کریمیان بستانی

استادیار، دانشکده علوم انسانی، گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، واحد زاهدان،
دانشگاه آزاد اسلامی، زاهدان، ایران

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۸/۱۲ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۱۲/۲۷

چکیده

در قرن بیست و یکم، توجه به نقش مردم و نیازهای آنان کلید مهم دستیابی به شهرهای سرزنده، امن، پایدار، سالم و زیست‌پذیر می‌باشد. زیست‌پذیری از رویکردهای نوین تعریف شده در نظام مطالعات شهری است که کاملاً در راستای توسعه پایدار می‌باشد. شهر زیست‌پذیر شهری است که از تمام ابعاد جامعه شهری محافظت کرده و هر روز به ارتقاء کیفیت‌های محیط شهری می‌افزاید. در واقع در رویکرد زیست‌پذیری به سلامت کل یک سیستم شهری توجه می‌شود. در شهر زاهدان تداوم رشد شتابان شهرنشینی، بی‌برنامگی و عدم مدیریت صحیح و ظهور مشکلات اجتماعی، اقتصادی و زیست‌محیطی در این شهر منجر به کاهش استانداردهای زندگی و به تبع آن کاهش پایداری و افت زیست‌پذیری شده است، بنابراین توجه به رویکرد زیست‌پذیری به عنوان مفهومی که در کاهش مشکلات اجتماعی، اقتصادی و زیست‌محیطی می‌تواند نقش به سزاوی داشته باشد، حائز اهمیت است. لذا هدف پژوهش حاضر؛ تبیین زیست‌پذیری مناطق شهری (مورد مطالعه: شهر زاهدان) می‌باشد. رویکرد حاکم بر فضای تحقیق کیفی و کمی و نوع تحقیق کاربردی است. در این مورد مطالعات جامعی در خصوص شاخص‌های تحقیق در محدوده مورد مطالعه انجام و سپس برای تجزیه و تحلیل اطلاعات، از تکنیک FUZZY استفاده شده است. نتایج اولویت‌بندی ابعاد نشان داد که وضعیت ابعاد خدمات و زیرساخت شهری و مدیریت شهری در سطح مطلوب، وضعیت بعد تاریخ شهری در سطح متوسط و وضعیت ابعاد اقتصاد شهری و محیط شهری در سطح نامطلوب و کمی نامطلوب می‌باشد که این نشانگر وضعیت زیست‌پذیری شهر زاهدان در سطح متوسط است.

۱- این مقاله مستخرج از رساله دکتری، تحت عنوان تبیین زیست‌پذیری مناطق شهری (مورد مطالعه: شهر زاهدان) می‌باشد.

۲- (نویسنده مسئول) mr.anvari@iauzah.ac.ir

۶۱۴ فصلنامه علمی - پژوهشی جغرافیا (برنامه‌ریزی منطقه‌ای)، سال یازدهم، شماره اول، زمستان ۱۳۹۹ همچنین در استنتاج وضعیت شاخص‌های مورد مطالعه در تعیین زیست‌پذیری شهری هر یک از ۵ منطقه‌ی مورد مطالعه در شهر زاهدان مقدار نافاصلی نهایی به عنوان خروجی سیستم استنتاج فازی در نرم‌افزار متلب برای منطقه ۵ برابر است با ۰/۸۱ که سطح زیاد زیست‌پذیری شهری و برای منطقه ۳ که برابر است با ۰/۳۸ که سطح بسیار کم زیست‌پذیری را نشان می‌دهد.

کلمات کلیدی: زیست‌پذیری شهری، مناطق، پایداری، توسعه، زاهدان

مقدمه

امروزه ۵۴ درصد از جمعیت جهان در مناطق شهری زندگی می‌کنند و انتظار می‌رود تا سال ۲۰۵۰ در شرایط در حال توسعه به ۶۰ درصد افزایش یابد (هایتیت^۱، ۲۰۱۶: ۴). روند افزایشی رشد جمعیت در شهرها، اثرات مختلفی بر محیط شهری ایجاد (پریو^۲، ۲۰۱۴: ۷) و چالش‌های بسیاری را در زمینه‌های اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی را بوجود آورده است (ساسان پور و همکاران، ۱۳۹۳: ۱۶۰؛ رشیدی ابراهیم حصاری و همکاران، ۱۳۹۵: ۱۵۸). تداوم این گونه رشد شهرنشینی با مشکلات اجتماعی، اقتصادی و زیست‌محیطی، بحران‌آفرین و هشداری بر ناپایداری شهرها بوده (عبدالهی و حسن‌زاده، ۱۳۹۵: ۱۰۷) و مشکلاتی چون کاهش کیفیت زندگی شهری، کاهش زیست‌پذیری شهرها، رشد نامطلوب آینده شهرها و کاهش سلامت جامعه شهری (مویر و کلارک^۳، ۲۰۱۴: ۲۴) کم رنگ شدن حس تعلق اجتماعی، نابرابری‌های اجتماعی- اقتصادی و گسترش مشکلات اکولوژیکی را به همراه داشته است.

در رابطه با موضوع مورد تحقیق، پژوهش‌های متعددی در سطح جهان و ایران انجام شده است. که به تعدادی از آنها اشاره می‌شود: سلیمانی مهرانچانی و همکاران (۱۳۹۵) در مقاله خود با عنوان «زیست‌پذیری شهری: مفهوم، اصول، ابعاد و شاخص‌ها» ضمن معرفی زیست‌پذیری به عنوان رویکرد غالب در برنامه‌ریزی شهری جهان معاصر خاستگاه نظری، دیدگاه‌های تأثیرگذار و ادبیات نظری تجربی، ابعاد و شاخص‌های آن را بررسی کرده‌اند. یافته‌های مقاله بیانگر این بود که با توجه به شرایط امروز، در بیشتر شهرهای جهان توافق کلی درباره اهمیت و ضرورت شناخت، تحلیل و تبیین زیست‌پذیری شهری در ابعاد گوناگون وجود دارد اما اجماع نظر درباره تعریف، اصول، معیارها و شاخص‌های آن وجود ندارد. رشیدی ابراهیم حصاری و همکاران (۱۳۹۵) در مقاله‌ای به تحلیل فضایی منطقه کلان‌شهری تبریز با رویکرد زیست‌پذیری پرداخته‌اند. نتایج بدست آمده نشان داد که زیست‌پذیری منطقه کلان‌شهری تبریز با میانگین ۲۸۶ و آماره $t = 4,75$ در حد متوسط قرار داشته و با توجه به مطلوبیت عددی آزمون (۳)، می‌توان گفت آماره T تمامی ابعاد زیست‌پذیری منطقه کلان‌شهری تبریز قابل قبول می‌باشد. قنبری و همکاران (۱۳۹۵) در مقاله خود تحت عنوان «تحلیلی بر زیست‌پذیری شهری با تأکید بر شاخص امنیت و پایداری (مطالعه موردی: کلان‌شهر مشهد)» اشاره می‌کنند که امروزه رویکردهای گوناگونی برای حل مسائل و مشکلات موجود در شهرها مطرح و به کار گرفته شده‌اند که برخی از آنها شامل زیست‌پذیری، شهر هوشمند، شهر ایده‌آل، شهر تاب‌آور، شهر دوستدار کودک، شهر دوستدار سالم‌مند، شهر

¹ -UN-Habitat

² - Porio

³ -Moir & Clark

یادگیرنده، شهر خلاق، شهر امن است. نتایج این مقاله نشان داد منطقه ۱۱ کلانشهر مشهد، بهترین منطقه از نظر شاخص امنیت و پایداری می‌باشد. همچنین حدود ۴۰ درصد مناطق شهر مشهد در سطح بحرانی امنیت و پایداری به لحاظ زیست‌پذیری شهری قرار دارند. علیزاده بیرجندی و همکاران (۱۳۹۵) در مقاله‌ای به سنجش و سطح‌بندی ظرفیت زیست‌پذیری در نواحی شهری بیرجند با استفاده از مدل کوپراس پرداختند. بر اساس ناحیه دو کمترین ظرفیت زیست‌پذیری و ناحیه سه بیشترین ظرفیت زیست‌پذیری را در بین نواحی چهارگانه شهر بیرجند دارا است. علی‌اکبری و اکبری (۱۳۹۶) در مقاله‌ای با عنوان «مدل سازی ساختاری تفسیری عوامل مؤثر بر زیست‌پذیری کلانشهر تهران» ابعاد و شاخص‌های اصلی مؤثر بر زیست‌پذیری کلانشهر تهران را تحلیل کردند. نتایج این مقاله نشان داد بعد اقتصادی شامل شاخص‌های اشتغال و درآمد پایدار، مسکن مناسب و توزیع عادلانه امکانات و خدمات زیرساختی مشترکاً با میزان قدرت نفوذ^۹ و با بیشترین تأثیر، محرك و برانگیزاننده زیست‌پذیری در کلانشهر تهران به شمار می‌روند. بون وان^۱ (۲۰۱۳)، در طرح پژوهش خود تحت عنوان ده اصل اساسی برای شهرهای قابل زیست با تراکم بالا (مطالعه موردي سنگاپور)، ده اصل را برای شهرهای زیست‌پذیر بدین شرح معرفی می‌کند: اصل اول: برنامه‌ریزی برای بازسازی و رشد درازمدت، اصل دوم: پذیرفتن تنوع؛ اصل سوم: نزدیک کردن طبیعت به مردم، اصل چهارم: توسعه واحدهای همسایگی اصل پنجم: ایجاد فضاهای عمومی اصل ششم: ایجاد حمل و نقل و ساخت و ساز مناسب (پیاده محوری)، اصل هفتم: تعديل تراکم با تنوع گزینی و مرزهای سبز اصل هشتم: فعال نمودن فضاهای برای امنیت بیشتر اصل نهم: تقویت راه حل‌های نو و بومی اصل دهم: تقویت اصل مشارکت با پیوند دولت، بخش خصوصی و شهروندان. اپلیارد^۲ (۲۰۱۵)، در مقاله خود به بررسی استدلال‌های اخلاقی در زیست‌پذیری شهری با تأکید بر برخورداری‌های برابر در منابع عمومی شهر برای همه شهروندان پرداخت. نتایج این پژوهش نشان داد که حصول زیست‌پذیری، ابتدا نیازمند یک بررسی جامع و عام از مطالعات ادبیات موضوعی بوده و از این طریق اثرات نیروها و جریان‌های کلی و سپس کاربردی نمودن مفاهیم زیست‌پذیری در عمل در سطح خیابان می‌باشد. شانک و کاتچین^۳ (۲۰۱۶) در مقاله خود با عنوان «فرآیندهای توسعه‌ی اجتماعات زیست‌پذیر در بین سالمندان» ضمن اشاره به کاربست مفهوم زیست‌پذیری اجتماعی و اجتماعات زیست‌پذیر، ضرورت بازسازی مفهوم زیست‌پذیری را دنبال کردند. نتایج این تحقیق نشان داد که زیست‌پذیری اجتماعات فرایندی است که بطور قابل توجهی از مفهوم فعلی متفاوت و قابل تمايز است. لذا ادراک و گسترش زیست‌پذیری مستلزم ملاحظات محلی خواهد بود که پیامدهای مثبت برای رفاه سالمندانی در محیط‌های اجتماعی داشته باشد. سوفسکا^۴ (۲۰۱۷) در پژوهشی به بررسی «درک زیست‌پذیری در یک شهر از طریق راه حل‌های هوشمند و برنامه‌ریزی شهری جهت توسعه آینده زیست‌پذیری پایدار شهر اسکوپیه» پرداخته است. وی شهر را یک ساختار پیچیده انسان ساخت فرض می‌کند؛ که در اطوار زمانی مختلف دستخوش تغییر و تحول است. وی با پذیرش تغییر ماهیت شهر در بستر تحولات مکانی و با گذر زمان، اشاره می‌کند که در قرن بیست و یکم

1- Khaw Boon Wan

2- Appleyard

3- Shank and Cutchin

4- Sofeska

۶۱۶ فصلنامه علمی - پژوهشی جغرافیا (برنامه‌ریزی منطقه‌ای)، سال یازدهم، شماره اول، زمستان ۱۳۹۹ میلادی، درک شهر باید تغییر کند تا بتواند پایداری، انعطاف‌پذیری و بیشتر از همه درک زیست‌پذیری شهری را به دست آورد. پول و سن^۱ (۲۰۱۷) در پژوهش به ارزیابی زیست‌پذیری در کلانشهر کلکته بر اساس تأثیر عوامل جغرافیایی یکپارچه شهری (IUGF) پرداخته‌اند. نتایج تحلیل عوامل مؤثر جغرافیایی نشان‌دهنده در محدوده مورد مطالعه نشانگر ارتباط تعاملی فضایی یک فرد با محیط شهری بود. در این تحقیق، نحوه تفسیر تعاملات بین شهر و ندان و محیط اطراف آنها از طریق اعتبارسنجی حاصل از نظرسنجی موضعی در میان ساکنان خوش‌های مکانی انتخاب شده «جهت اطمینان از سلامتی همه جانبه شهر و ندان و تحقق فضایی زیست‌پذیر برای همه شهر و ندان» حاصل گردیده است.

با مروری بر سوابق تحقیق در خصوص مفهوم زیست‌پذیری در مناطق شهری در این محدوده مکانی نشان می‌دهد که تحقیقات صورت گرفته در حوزه زیست‌پذیری، اغلب در مقیاس جغرافیایی کوچک مانند زیست‌پذیری خیابان‌های شهری، محلات شهری، مناطق شهری و یا زیست‌پذیری شهر انجام گرفته است. اغلب این پژوهش‌ها از نوع کمی-کیفی بوده و مفهوم، اصول، ابعاد و شاخص‌های زیست‌پذیری را در راستای بهبود شرایط زندگی در محیط‌های شهری، افزایش میزان جذابیت آنها، بسترسازی برای دستیابی به اهداف کلان توسعه پایدار شهری مورد توجه قرار داده‌اند. وابستگی مستقیم مفهوم زیست‌پذیری به شرایط مکانی، زمانی و مهم‌تر از همه، بستر اجتماعی-فرهنگی، اقتصادی، شرایط زیست محیطی و مدیریتی جامعه هدف از یک سو و سویی دیگر در ارتباط با «خوانش ادراکات ذهنی ساکنان مناطق شهری از مکان و فضایی که در آن زیست می‌کنند» دارد. نتایج حاصل از تحقیقات نشان می‌دهد که زیست‌پذیری مکان‌های جغرافیایی در هر مقیاسی که مورد مطالعه و برنامه‌ریزی قرار می‌گیرد، می‌تواند با استمرار و افزایش میزان تعلق مکانی انسان به مکان و فضای زیستی و افزایش رضایتمندی زیست‌وی، از طریق مختلف مکان مورد نظر را به سمت پایداری سوق دهد.

الف) روش تحقیق بر حسب هدف

تحقیق حاضر از روش‌های تحقیق توصیفی - تحلیلی استفاده خواهد کرد. همچنین پژوهش حاضر از لحاظ هدف، کاربردی-توسعه‌ای است.

ب- روش تجزیه و تحلیل اطلاعات:

رویکرد حاکم بر فضای تحقیق کیفی و کمی و نوع تحقیق کاربردی است. در این مورد مطالعات جامعی در خصوص شاخص‌های تحقیق در محدوده مورد مطالعه انجام و سپس برای تجزیه و تحلیل اطلاعات تکنیک FUZZY استفاده خواهد شد.

ج- روش گردآوری اطلاعات

۱- مطالعات اسنادی و کتابخانه‌ای (در این روش برای جمع‌آوری اطلاعات اولیه به کتابخانه‌ها، سازمانها، اداره‌ها و ارگانها مختلفی نظیر منابع کتابخانه‌ای دانشگاه‌ها و...) استفاده خواهد شد.

^۱- Paul & Sen

۲- تحقیقات میدانی مشاهده به عنوان یک روش بررسی مطالعات در مطالعات میدانی از اهمیت خاصی برخوردار است بویژه زمانی که مشاهده با برنامه و اهداف از پیش تعیین شده باشد. مصاحبه با کارشناسان و شهروندان متعدد در ارتباط با موضوع تحقیق در طی مراجعه یا افراد مؤثر در نتایج تحقیق حاصل می‌آید از ابزارهای این روش می‌توان به مصاحبه‌ها و پرکردن پرسشنامه‌ها اشاره نمود.

رویکرد نظری

زیست‌پذیری شهری به عنوان یکی از مبانی اساسی توسعه پایدار شهری مطرح بوده و به عنوان رویکردی برآمده از افزایش آگاهی نسبت به الگوهای ناپایدار زندگی شهری مطرح گردیده است که این الگوها در درازمدت موجب کاهش توان منابع محیطی می‌شود (سasanipour و همکاران، ۱۳۹۴؛ علی‌اکبری و اکبری، ۱۳۹۶؛ پاسیون^۱، ۲۰۰۲؛ اویزال^۲، ۲۰۰۳). همچنین زیست‌پذیری شهری را سطح تعامل بین شهروندان و محیط اطراف آنها تفسیر کرده‌اند (کیم و اویزال، ۱۸؛ پاسیون^۲، ۲۰۱۳). مفهوم زیست‌پذیری (شهر زیست‌پذیر) از مقایم‌نوین تبیین‌کننده نظام‌های کنونی شهری است که به دلیل تحول در اندیشه‌ها و آرمان‌های جامعه معاصر، جایگاهی بایسته پیدا کرده است. در واقع، شهر زیست‌پذیر شهری است که در آن ارتباط بین گذشته و آینده وجود دارد؛ زیرا به گذشتگان و آیندگان احترام می‌گذارد؛ با اتلاف منابع طبیعی مبارزه و برای حفظ آنها برای نسل بشر تلاش می‌کند. ابعاد فیزیکی و اجتماعی آن برای رفاه و پیشرفت اجتماع با هم همکاری می‌کنند و فضاهای عمومی در آن، کانون زندگی اجتماعی جامعه است. این شهر همچنین تضمین‌کننده کیفیت مطلوب زندگی در فعالیت‌های اجتماعی، اماکن عمومی جذاب، حفظ حریم خصوصی، سلامت اقتصادی، اجتماعی و سرزنشگی محیط زیستی است (بندرآباد، ۱۳۹۲؛ غفاریان و همکاران، ۱۳۹۶؛ چالش‌های مذکور، دیدگاه‌ها و نظریه‌های مختلفی در خصوص زیست‌پذیری شهرها و تغییر شرایط زیست‌شهری مطرح شده است؛ که هر یک از این دیدگاه‌ها از ظن خود به این پدیده واحد نگریسته و در پی تبیین واقعیت‌ها یا حقایق موجود در تحولات فضایی مناطق شهری و زیست‌پذیر نمودن مناطق شهری برآمده‌اند. عمدۀ نظریه‌های مطرح شده در این خصوص را می‌توان در درون مکتب‌های نوسازی (هیگینز، لمپارد، بهیر، برایان رابرتسن، والتر بی استار، هاوسر و...)، دیدگاه وابستگی و اقتصاد سیاسی (تیمبرلیک، آنگوتی و...)، دیدگاه صورت‌بندی اجتماعی (کاستلز و...) و نظریه‌های مرکز-پیرامون (جان فریدمن، میرال، هیرشمن، ایزارد و...) مورد بررسی و واکاوی قرار داد. اندیشمندان مختلف، در خصوص رویکرد زیست‌پذیری شهری نیز چارچوب تئوریکی مختلفی را جهت تبیین مفهوم یاد شده مورد توجه و تأکید قرار داده و مدل‌های متفاوتی را درباره‌ی شهر زیست‌پذیر به طور عام‌تر زیست‌پذیری مکان مطرح کرده‌اند. زیست‌پذیری مناطق شهری دارای همپیوندی‌های مفهومی و تئوریکی با نظریه توسعه پایدار شهری بوده و می‌توان اظهار داشت که یکی از مباحث مهم نظریه توسعه پایدار و رویکرد اخیر آن؛ (مکان‌های زیست‌پذیر) می‌باشد که به مانند دیگر رویکردهای نوین نظریه توسعه پایدار همچون (شهر یا مناطق تاب‌آور؛ شهر یا مناطق خلاق، شهر آرمانی و...)؛ ضمن طرح مسئله‌ای با ماهیت شهری-منطقه‌ای، ما را به سوی داشتن شهر و مناطق شهری مطلوب‌تر برای زندگی و توسعه پایدار رهنمون

^۱-Kim & Uysal

^۲-Pacione

۶۱۸ فصلنامه علمی - پژوهشی جغرافیا (پر نامه ریزی منطقه ای)، سال یازدهم، شماره اول، زمستان ۱۳۹۹

می سازد (رشیدی ابراهیم حصاری و همکاران، ۱۳۹۵: ۱۰۵). زیست‌پذیری به عنوان ارزش غالب نوشهرگرایی، به سیستم شهری- منطقه‌ای اطلاق می‌گردد (بندرآباد، ۱۳۹۳: ۵۶) که در آن به سلامت اجتماعی، اقتصادی، کالبدی و زیست محیطی همه ساکنانش توجه می‌شود. اصول کلیدی که به این مفهوم استحکام می‌بخشد شامل برابری، عدالت، امنیت، مشارکت، تفرج و قدرت بخشیدن است (بلند و همکاران^۱، ۲۰۱۴: ۱۶).

عوامل و سازو کارهای مختلف اقتصادی، زیست‌محیطی، کالبدی، اجتماعی- فرهنگی در سطوح محلی- خرد و کلان- ایجابی زیست‌پذیری مناطق شهری را تحت تأثیر قرار می‌دهند و تاثیرات عوامل کلان- ساختاری بر عوامل محلی بر آن مؤثر می‌افتد. در نهایت کنش متقابل عوامل موجود دو متغیر، ابعاد و گویه‌های آن در توسعه پایدار مناطق شهری تجلی فضایی می‌یابند.

منطقه مورد مطالعه

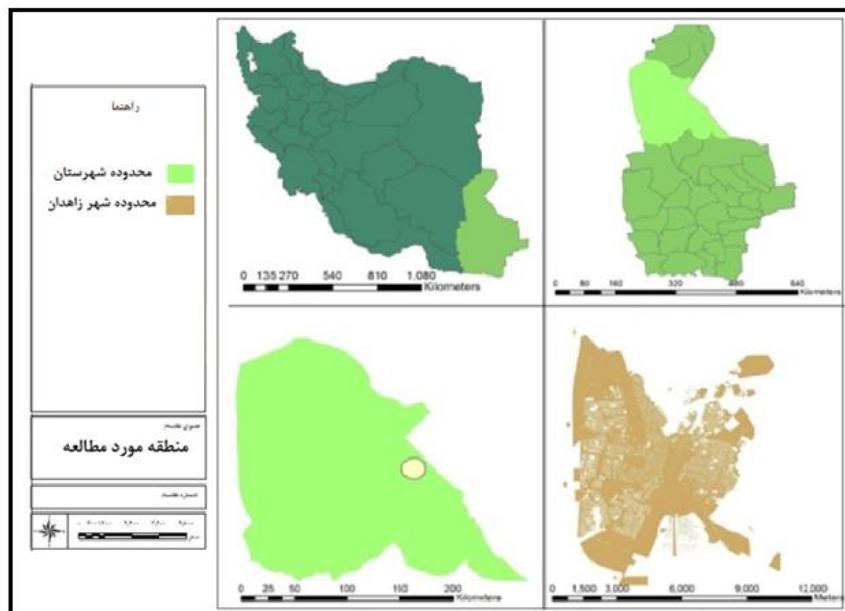
شهر زاهدان، مرکز استان سیستان و بلوچستان در شرق ایران و نزدیک مرکز ایران و کشورهای افغانستان و پاکستان قرار دارد. این شهر، مرکز شهرستان زاهدان است. پنهانه‌ای که شهر بر روی آن قرار دارد، دارای خصوصیات توپوگرافی یکسان نمی‌باشد. جمعیت شهر در اولین سرشماری عمومی و رسمی کشور (۱۳۳۵) برابر ۱۷۴۹۵ نفر و ۳۸۶۵ خانوار بود؛ در حالی که جمعیت این شهر در سال ۱۳۹۰ به ۵۷۵۱۶ نفر و تعداد خانوار آن به ۱۱۱۱۵ خانوار افزایش یافت (مهندسين مشاور شهر و خانه، ۱۳۹۰). روند افزایشی جمعیت در سال ۱۳۹۵ نیز ادامه داشته و بر اساس نتایج سرشماری نفوس و مسکن سال ۱۳۹۵، جمعیت این شهر به ۵۸۷۷۳۰ نفر و تعداد خانوار آن به ۱۴۶۷۱۷ خانوار افزایش یافته است (سرشماری نفوس و مسکن، ۱۳۹۵).

این شهر تا قبل از سال ۱۳۹۰ دارای سه منطقه شهری بود و بر اساس تقسیمات فضایی جدید، تعداد مناطق شهر زاهدان از سه منطقه به پنج منطقه، افزایش یافته و هر منطقه دارای یازده محله می‌باشد. مرزی بودن شهر، اشتراکات فرهنگی با کشورهای افغانستان و پاکستان، وجود خط ترانزیت کالا و مواد مخدر، باعث عدم برخورداری شهر از پتانسیل‌های مؤثر بر کیفیت زندگی شهری و زیست‌پذیری مناطق شهری شده است؛ طوری که اغلب مهاجرین داخلی و خارجی شهر به علت مشکلات مالی، حاشیه شهر را به عنوان مأمن، اختیار کرده‌اند؛ این ساختارها بیشتر در قسمت شمال و شمال شرقی شهر هستند که در منطقه ۳ و ۴ شهر زاهدان واقع شده‌اند. از این رو در نقاط مختلف، شهر زاهدان، از نظر میزان برخورداری از مؤلفه‌های عینی مرتبط با زیست شهری، عدم تعادل حاکم است؛ به طوری که توزیع برخی از خدمات و امکانات در سطح مناطق که موجبات زیست‌پذیری این مناطق را فراهم می‌آورد، به طور ناعادلانه می‌باشد و توزیع فضایی عوامل زیست‌پذیر شهری گرایش به قطبی شدن و تمرکز در برخی از این مناطق (منطقه ۵ و ۱) دارد. در این شهر، شرایط مرتبط با توزیع عوامل زیست‌پذیر شهری به گونه‌ای است که شاهد توزیع نامتعادل و نابرابری میزان زیست‌پذیری در ابعاد عینی و ذهنی آن سطح منطقه‌ای و محله‌ای می‌باشیم. این نابرابری‌ها به دلیل عوامل و ساختارهای ایجابی- ساختاری کلان طبیعی، اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، مسائل قومی- فرهنگی، نارسایی‌های نظام برنامه‌ریزی و ... و همچنین عوامل خرد محلی- منطقه‌ای ایجاد می‌شوند و زیست‌پذیری مناطق شهری زاهدان را در ابعاد اقتصادی، اجتماعی و

^۱- Badland and et al

فرهنگی، زیست محیطی، کالبدی-فضایی تحت تأثیر قرار داده‌اند و چنین نابرابری‌هایی زیست‌پذیری را در مناطق مختلف این شهر دامن می‌زنند؛ به طوری که هجوم و جابجایی اشاره کم درآمد از مناطق شهر زاهدان و سایر شهرهای این استان در دهه‌های اخیر، توزیع نامتعادل مراکز خدماتی در مناطق شهری را به همراه داشته و منجر به عدم برخورداری از شاخص‌هایی زیست‌پذیری شهری در سطح مناطق شهر شده است. در این راستا هدف پژوهش حاضر؛ تبیین زیست‌پذیری مناطق شهری (مورد مطالعه: شهر زاهدان) می‌باشد.

شهر زاهدان در جنوب شرقی ایران نزدیک مرز ایران و افغانستان و پاکستان قرار دارد. این شهر مرکز استان سیستان و بلوچستان است. این شهر از شمال به شهرستان زابل، از شمال شرق به کشور افغانستان، از شمال غرب به استان خراسان، از غرب به استان کرمان، از جنوب غرب به شهرستان ایرانشهر و از شرق به کشور پاکستان و از جنوب شرق به شهرستان خاش محدود می‌شود. وسعت شهرستان زاهدان ۳۶۵۸۱ کیلومترمربع و موقعیت شهر زاهدان از لحاظ موقعیت جغرافیایی در طول ۶۰ درجه، ۵۱ دقیقه و ۲۵ ثانیه شرقی و عرض ۲۹ درجه و ۳۰ دقیقه و ۴۵ ثانیه شمالی قرار دارد (استانداری سیستان و بلوچستان، ۱۳۹۷).

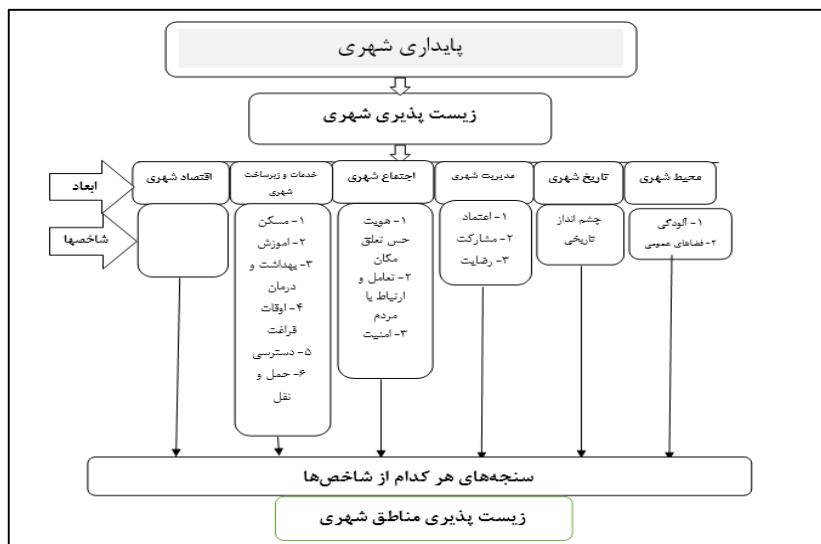

شکل ۱: موقعیت شهر زاهدان در منطقه (کشور، استان و شهرستان) منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۷

د- شاخص‌های مورد بررسی

این تحقیق در راستای دستیابی به اهداف مشخص شده خود ابعاد، شاخص‌ها و زیر شاخص‌های زیر را دنبال می‌کند.

۶۲۰ فصلنامه علمی - پژوهشی جغرافیا (برنامه‌ریزی منطقه‌ای)، سال یازدهم، شماره اول، زمستان ۱۳۹۹

شکل ۲: عوامل مؤثر زیست پدیده مناطق شهری زاهدان نتیجاهای برگرفته از سلیمانی مهرجانی و ممکاران، ۱۳۹۵ و سایر منابع در حوزه مورد مطالعه

نتايج تحقيق

در این تحقیق به اولویت‌بندی مناطق پنج گانه شهر زاهدان از نظر ابعاد زیست پذیری مناطق شهری با توجه به شاخص‌های تعیین شده پرداخته می‌شود. معیارهای تعیین شده به ترتیب اهمیت به شرح زیر هستند:

- (۱) خدمات و زیرساخت شهری
 - (۲) اقتصاد شهری
 - (۳) اجتماع شهری
 - (۴) محیط شهری
 - (۵) مدیریت شهری
 - (۶) تاریخ شهری

روش مورد نظر جهت اولویت بندی مناطق شهری زاهدان روش فازی ممکن است. این روش در نرم‌افزار متلب قابل اجرا

محله اول: در آن، وش، محله‌ی مقدمات، وروود و تعیف داده‌ها در نیما ففار متلب می‌باشد (شکل ۳).

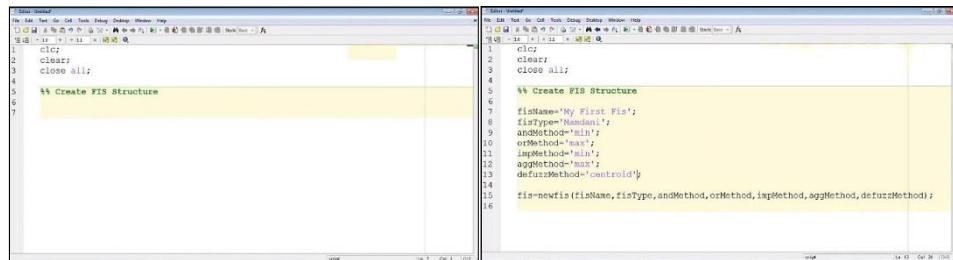
```
1 %>>> fis = newfis('fisName');
2
3 %>>> fis = addvar(fis,'input','urban serving',[1 100]);
4
5 %>>> fis = addvar(fis,'input','urban community',[1 100]);
6
7 %>>> fis = addvar(fis,'input','urban economy',[1 100]);
8
9 %>>> fis = addvar(fis,'input','urban environment',[1 100]);
10
11 %>>> fis = addvar(fis,'input','urban management',[1 100]);
12
13 %>>> fis = addvar(fis,'input','urban history',[1 100]);
```

شکل ۳: ورود و تعریف داده‌ها با استفاده از **add variable** در نرم‌افزار متلب

۱۳۹۷، پژوهش، های یافته-های

انجام مقایسه‌ی مناطق و اولویت‌بندی بر اساس زیست پذیری شهری بدین ترتیب است که روش فازی برای هر یک از مناطق بر اساس شاخص‌های تعیین شده اجرا می‌شود. جهت سنجش سطح توسعه کالبدی مناطق شهر زاهدان شاخص‌های مورد نظر در هر یک از مناطق را تعریف کرده و وارد نرم‌افزار متلب می‌کنیم و برای هر یک از مناطق فازی سازی شاخص‌ها را انجام می‌دهیم و طیف عددی آنها را جهت تعریف توابع از یک تا ۱۰۰ در نظر می‌گیریم.

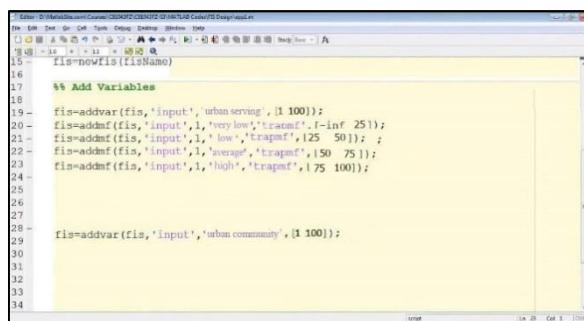
مرحله‌ی دوم: پس از تعریف داده‌های ورودی و خروجی به دلیل وارد نکردن مشخصات داده‌ها هنوز فیلد خاصی که در برگیرنده‌ی اطلاعات هر یک از ابعاد مورد بررسی باشد وجود ندارد؛ بنابراین در این مرحله مشخصات داده‌های ورودی را تعریف می‌کنیم. تعریف مشخصات بدین شکل است که برای هر یک از داده‌ها نام *fis*، نوع داده مورد استفاده که در این تحقیق ممدادی می‌باشد، متدهای *and* و *or* که برابر با *min* و *max* می‌باشد و نوع متدهای نافازی سازی را مشخص می‌کنیم (شکل ۴).

شكل ٤: تعريف مشخصات و ساختاربندی ابعاد مورد بررسی

۱۳۹۷، پژوهش‌های یافته‌های، منبع:

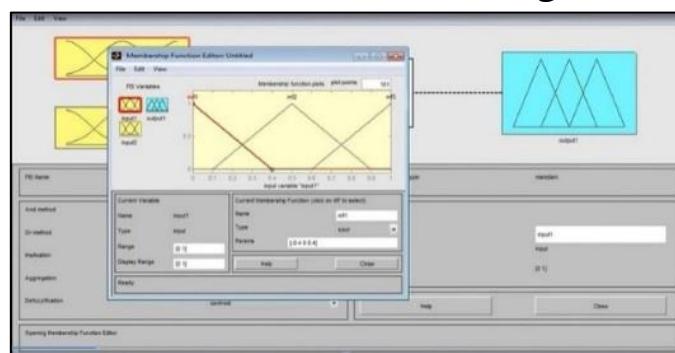
مرحله سوم: پس از ورود دادهها (add variable) به نرمافزار متلب و تعریف ساختار دادهها، مرحله‌ی اول تبدیل مجموعه‌های قاطع به مجموعه‌های فازی است که در واقع همان فازی سازی است و بر اساس آن هر شاخص با استفاده از نظریات جمع‌آوری شده در قالب یک مصاحبه‌ی سازمانیافته از کارشناسان مربوط به یکتابع عضویت که نشانگر وضعیت آن شاخص در منطقه‌ی مورد نظر است تبدیل می‌شود. جهت فازی سازی ابعاد مورد نظر طیفی از میزان وضعیت شاخص‌ها را به صورت کمی برابر با تعریف کیفی قرار می‌دهیم. برای مثال می‌توانیم طیف یک تا ۵۰ را به عنوان وضعیت نامطلوب، پایین‌تر از حد انتظار و یا کمترین در نظر بگیریم. برای هر یک از بعدهای مورد بررسی چهار وضعیت را در نظر گرفته‌ایم: وضعیت نامطلوب برابر با حد -۱، ۲۵-۲۵، وضعیت کمی مطلوب برابر با حد ۵۰-۵۰ و وضعیت متوسط برابر با ۷۵-۷۵ و وضعیت مطلوب برابر با ۱۰۰-۷۵ (شکل ۵).

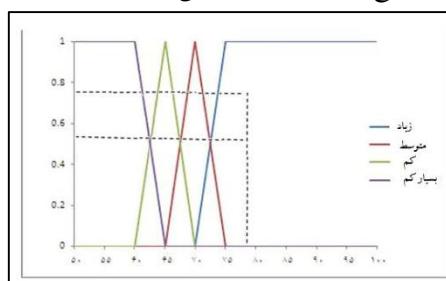
شکل ۵: تعریف تابع فازی برای شاخص‌های مورد بررسی

۱۳۹۷، پژوهش و تجربه

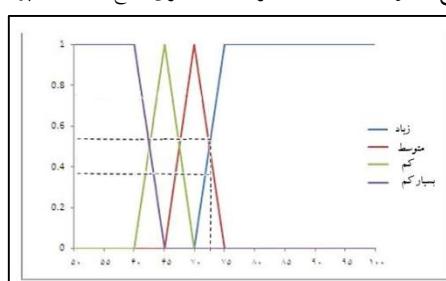
۶۲۲ فصلنامه علمی - پژوهشی جغرافیا (پر نامه ریزی منطقه ای)، سال یازدهم، شماره اول، زمستان ۱۳۹۹ در شکل شماره (۶) توابع عضویت معیارهای شاخصهای شهری زیست شهربی به شکل فازی سازی بیان شده است و سپس با استفاده از آن وضعیت هر یک از شاخصهای در هر یک از مناطق ۵ گانه با استفاده از توابع سه گانه مطلوب (A)، متوسط (m)، کمی مطلوب (l) و نامطلوب (n) مشخص می شود. به ترتیب برای تمامی شاخصهای قید شده توابع عضویت مشابهی تهیه شده است. پس از تعریف طیف مورد نظر برای هر یک از شاخصهای مورد بررسی، از قسمت edit در نوار ابزار نرم افزار متلب، با استفاده از گزینه‌ی MFs، پنجره‌ی Fuzzy Membership Function را باز نموده و تابع مورد نظر برای هر یک از شاخصهای را تعریف می‌کیم. در این تحقیقات از توابع مثلثاتی و ذوزنقه‌ای استفاده شده است (شکل ۶).

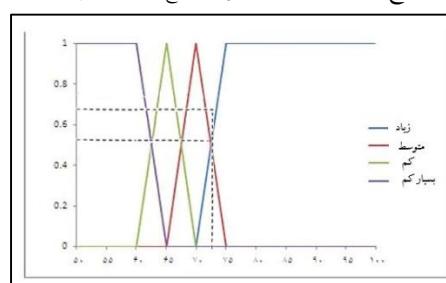
شکل ۶: توابع مثلثاتی و ذوزنقه‌ای منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۷

شکل ۷: تابع عضویت خدمات و زیرساخت شهری منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۷

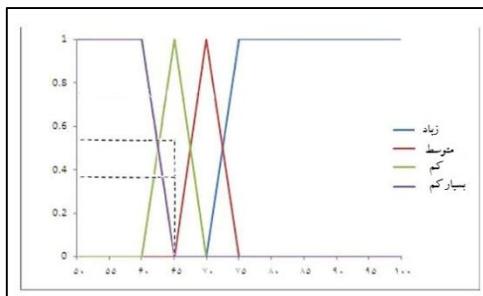

شکل ۸: تابع عضویت اقتصاد شهری منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۷

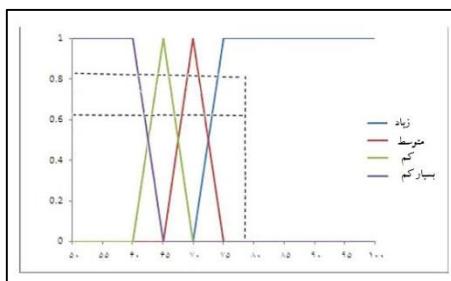

شکل ۹: تابع عضویت اجتماع شهری

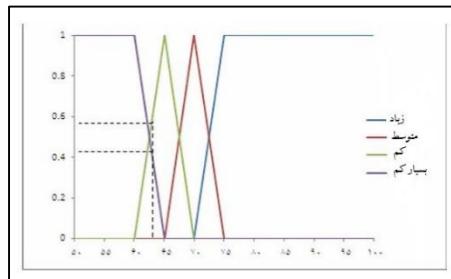
منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۷

شکل ۱۰: تابع عضویت مدیریت شهری منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۷

شکل ۱۱: تابع عضویت تاریخ شهری منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۷

شکل ۱۲: تابع عضویت محیط شهری منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۷

تابع عضویت فازی در سطح نامطلوب زیست پذیری شهری در مناطق شهر زاهدان به شکل زیر طرح شده است:

$$f(x) = \begin{cases} 1 & x \leq 25 \\ -\frac{1}{5}(x - 25) & 20 < x \leq 25 \\ 0 & \text{o.w} \end{cases}$$

تابع عضویت در سطح کمی مطلوب زیست پذیری شهری در مناطق شهر زاهدان به شرح زیر است:

$$f(x) = \begin{cases} 1 & x \leq 50 \\ -\frac{1}{5}(x - 25) & 25 < x \leq 50 \\ 0 & \text{o.w} \end{cases}$$

تابع عضویت در سطح متوسط زیست پذیری شهری در مناطق شهر زاهدان به شرح زیر است:

$$f(x) = \begin{cases} 1 & x \leq 75 \\ -\frac{1}{5}(x - 75) & 50 < x \leq 75 \\ 0 & \text{o.w} \end{cases}$$

تابع عضویت در سطح مطلوب زیست پذیری شهری در مناطق شهر زاهدان به شرح زیر است:

$$f(x) = \begin{cases} 1 & x \leq 100 \\ -\frac{1}{5}(x - 100) & 75 < x \leq 100 \\ 0 & \text{o.w} \end{cases}$$

۶۲۴ فصلنامه علمی - پژوهشی جغرافیا (پر نامه ریزی منطقه‌ای)، سال یازدهم، شماره اول، زمستان ۱۳۹۹
در جدول شماره (۲ تا ۶) نتایج درجات عضویت در هر یک از توابع فازی برای تمامی شاخص‌ها در هر یک از مناطق شهر زاهدان قید شده است:

جدول ۲: درجه عضویت هر یک از شاخص‌های مورد بررسی در توابع عضویت تعریف شده منطقه ۱ شهر زاهدان

شاخص	تابع "کم"	تابع "بسیار کم"	تابع "متوسط"	تابع "زیاد"
شاخص زیرساخت شهری	۰/۵۸	۰/۳۰	۰/۴۰	۰/۶۱
شاخص اقتصاد شهری	۰/۴۶	۰/۲۶	۰/۲۸	۰/۶۲
شاخص اجتماع شهری	۰/۴۶	۰/۴۲	۰/۵۱	۰/۶۱
شاخص محیط شهری	۰/۳۱	۰/۴۲	۰/۵۹	۰/۴۵
شاخص مدیریت شهری	۰/۲۹	۰/۱۶	۰/۴۴	۰/۴۱
شاخص تاریخ شهری	۰/۴۰	۰/۲۳	۰/۷۹	۰/۴۰

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۷

جدول ۳: درجه عضویت هر یک از شاخص‌های مورد بررسی در توابع عضویت تعریف شده منطقه ۲ شهر زاهدان

شاخص	تابع "کم"	تابع "بسیار کم"	تابع "متوسط"	تابع "زیاد"
شاخص زیرساخت شهری	۰/۴۲	۰/۲۷	۰/۳۸	۰/۴۱
شاخص اقتصاد شهری	۰/۴۱	۰/۲۶	۰/۳۰	۰/۴۲
شاخص اجتماع شهری	۰/۱۷	۰/۳۰	۰/۶۳	۰/۳۸
شاخص محیط شهری	۰/۲۹	۰/۲۰	۰/۳۹	۰/۲۶
شاخص مدیریت شهری	۰/۶۱	۰/۵۰	۰/۲۷	۰/۳۸
شاخص تاریخ شهری	۰/۴۲	۰/۳۱	۰/۵۱	۰/۳۰

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۷

جدول ۴: درجه عضویت هر یک از شاخص‌های مورد بررسی در توابع عضویت تعریف شده منطقه ۳ شهر زاهدان

شاخص	تابع "کم"	تابع "بسیار کم"	تابع "متوسط"	تابع "زیاد"
شاخص زیرساخت شهری	۰/۱۰	۰/۲۷	۰/۴۸	۰/۴۱
شاخص اقتصاد شهری	۰/۳۱	۰/۲۶	۰/۵۰	۰/۵۲
شاخص اجتماع شهری	۰/۱۷	۰/۳۰	۰/۶۳	۰/۴۱
شاخص محیط شهری	۰/۲۹	۰/۱۹	۰/۵۹	۰/۲۹
شاخص مدیریت شهری	۰/۳۱	۰/۳۰	۰/۴۷	۰/۳۸
شاخص تاریخ شهری	۰/۴۳	۰/۳۱	۰/۷۸	۰/۳۰

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۷

جدول ۵: درجه عضویت هر یک از شاخص‌های مورد بررسی در توابع عضویت تعریف شده منطقه ۴ شهر زاهدان

شاخص	تابع "کم"	تابع "بسیار کم"	تابع "متوسط"	تابع "زیاد"
شاخص زیرساخت شهری	۰/۵۱	۰/۴۲	۰/۴۰	۰/۶۱
شاخص اقتصاد شهری	۰/۴۱	۰/۳۶	۰/۲۰	۰/۳۲
شاخص اجتماع شهری	۰/۰۷	۰/۲۹	۰/۴۲	۰/۴۰
شاخص محیط شهری	۰/۶۰	۰/۷۶	۰/۵۱	۰/۵۱
شاخص مدیریت شهری	۰/۶۹	۰/۵۰	۰/۴۸	۰/۴۸
شاخص تاریخ شهری	۰/۳۲	۰/۳۵	۰/۲۹	۰/۴۰

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۷

جدول ۶: درجه عضویت هر یک از شاخص‌های مورد بررسی در توابع عضویت تعریف شده منطقه ۵ شهر زاهدان

شاخص	تابع "کم"	تابع "بسیار کم"	تابع "متوسط"	تابع "زیاد"
شاخص زیرساخت شهری	۰/۲۸	۰/۳۰	۰/۴۰	۰/۶۱
شاخص اقتصاد شهری	۰/۴۱	۰/۳۶	۰/۳۸	۰/۵۲
شاخص اجتماع شهری	۰/۳۹	۰/۳۲	۰/۴۳	۰/۴۲
شاخص محیط شهری	۰/۲۹	۰/۵۲	۰/۵۹	۰/۳۴
شاخص مدیریت شهری	۰/۲۱	۰/۲۱	۰/۴۴	۰/۶۲
شاخص تاریخ شهری	۰/۴۵	۰/۳۲	۰/۷۹	۰/۴۰

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۷

مرحله چهارم: در این مرحله شاخص‌ها بر اساس همگنی از لحاظ قرار گیری آنها در یک خوش از معیار و یا مؤلفه پایداری طبقه‌بندی می‌شوند سپس با استفاده از عملیات اشتراک فازی که به صورت زیر تعریف می‌شود از شاخص‌های واقع در یک خوش اشتراک گرفته می‌شود.

$$\mu A \cap B(x) = \mu A(x) \wedge \mu B(x)$$

که در آن:

$$\mu A \cap B(x) = \mu A(x) \wedge \mu B(x) = \begin{cases} \mu A(x), \mu A(x) \leq \mu B(x) \\ \mu B(x), \mu A(x) > \mu B(x) \end{cases}$$

$$\min \{\mu A(x), \mu B(x)\} \quad \mu A(x) \wedge \mu B(x) \quad \text{را می‌توان به صورت} \quad \text{نوشت.}$$

در این مرحله با توجه به نظر کارشناس خبره مجموعه قوانین بنیانی که در آن متغیرهای زبانی به کار می‌رود، اعمال شده و با استفاده از گزاره‌های "اگر، آنگاه" تمام حالات ممکن برای مجموعه شاخص‌های مورد مطالعه در نظر گرفته می‌شود. کارشناس با توجه به نظر علمی خویش نوع تابع منتج از ترکیب حالات شاخص‌ها برای هر یک از مناطق مورد بررسی را در قالب این گزاره‌ها تعیین می‌کند و مقدار عضویت در تابع خروجی نیز اشتراک توابع ورودی است. این عملیات برای تمام ابعاد با توجه به توابع عضویت خاص هر بعد صورت می‌پذیرد. با توجه به تعداد سطوح مورد بررسی و انواع توابع عضویت تعریف شده ۲۴ حالت را می‌توانیم تعریف کنیم که انواع حالات را بر اساس نوع توابع موجود در موضوع مورد مطالعه می‌باشد همچون حالت زیر:

اگر وضعیت خدمات و زیرساخت شهری در سطح مطلوب، وضعیت اقتصاد شهری در سطح نامطلوب، وضعیت مدیریت شهری در سطح مطلوب، وضعیت تاریخ شهری در سطح متوسط، محیط شهری در سطح متوسط، اجتماع شهری در سطح کمی نامطلوب، آنگاه وضعیت زیست پذیری شهر زاهدان در سطح متوسط است و حالات دیگر. بدین ترتیب برابر با هر یک از ابعاد توسعه و توابع فازی آنها ۲۴ قضیه‌ی شرطی برای هر منطقه تعریف می‌شود. با توجه به دو قانون بنیادی تعریف شده با در نظر گیری ویژگی محدوده مورد مطالعه حاصل قسمت "اگر" در این قاعده از اشتراک گرفتن توابع قید شده برای هر منطقه توابع به صورت مجموعه به دست می‌آید. فرمول مورد استفاده در این گام عبارت است از:

$$\mu A \cap B = \min\{\mu_A(x), \mu_B(x)\}$$

گام بعدی اجرای اجتماع فازی است. با بهره‌گیری از عملیات اجتماع فازی از تمام شاخص‌های مورد استفاده در تعیین سطح زیست پذیری شهری در هر یک از مناطق مورد بررسی شهر زاهدان بکار گرفته می‌شود که به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$\mu A \cup B(x) = \mu A(x) \cup \mu B(x)$$

که در آن

$$\mu A(x) \cup \mu B(x) = \begin{cases} \mu A(x), \mu A(x) \geq \mu B(x) \\ \mu B(x), \mu A(x) < \mu B(x) \end{cases}$$

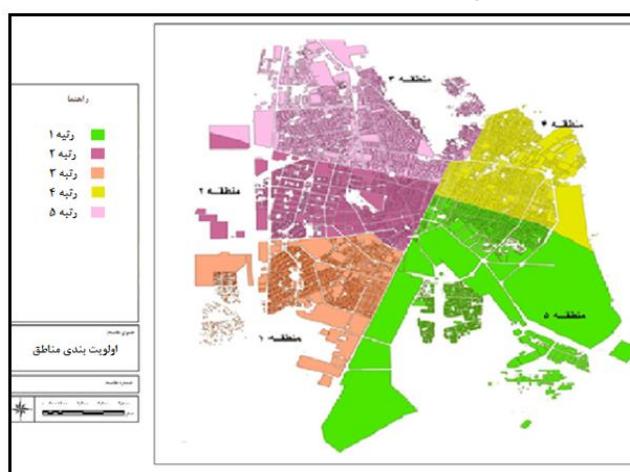
۶۲۶ فصلنامه علمی - پژوهشی جغرافیا (پر نامه ریزی منطقه ای)، سال یازدهم، شماره اول، زمستان ۱۳۹۹

نوشت. این مرحله در واقع فرایند استدلال را تکمیل می کند. خروجی عملیات به شکل تابعی مثالاتی است که نتیجه هی واضحی از وضعیت شاخص های مورد بررسی را در اختیار ما قرار نمی دهد.

مرحله ۵) ما به یک مقدار معین به عنوان یک خروجی استدلال نظری ورودی به سیستم هوشمند نیازمندیم نیاز داریم و باید این مجموعه فازی را به یک عدد معین بازگردانیم. این عمل که آن را نافازی سازی می نامند. روش های متداول بسیاری دارد که از رایج ترین آنها روش مرکز ثقل است که در واقع مرکز ثقل این چند ضلعی نامنظم را به صورت یک عدد معین بین صفر و یک مشخص می سازد و درجه هی توسعه را مشخص می نمیاد. فرمول مورد استفاده در مرکز ثقل عبارت است از:

$$Def(T_{SD}) = \frac{\sum x_j \mu_{T_{SD}}(x_j)}{\sum \mu_{T_{SD}}(x_j)}$$

x_j معرف مقدار یا مرکزیت ζ امین مقدار زبانی در مجموعه فازی خروجی است. به این ترتیب ملاحظه می شود که مرکز ثقل را می توان نقطه ای روی محور x در نظر گرفت که با فرض سطح زیر منحنی به عنوان صفحه ای با چگالی یکسان حول آن تعادل داشته باشد. در استنتاج وضعیت شاخص های مورد مطالعه در تعیین زیست پذیری شهری هر یک از ۵ منطقه هی مورد مطالعه در شهر زاهدان مقدار نافازی نهایی به عنوان خروجی سیستم استنتاج فازی در نرم افزار متلب برای منطقه ۵ برابر است با 0.81% که سطح زیاد زیست پذیری شهری را بر اساس شاخص های مورد مطالعه شرح می دهد، برای منطقه ۴ برابر است با 0.79% که سطح زیاد زیست پذیری شهری را نشان می دهد، برای منطقه ۱ برابر است با 0.51% که سطح متوسط را نشان می دهد، برای منطقه ۲ برابر است با 0.41% که سطح کم را نشان می دهد و برای منطقه ۳ که برابر است با 0.38% که سطح بسیار کم زیست پذیری را نشان می دهد.

شکل ۱۳: اولویت بندی نهایی مناطق شهر زاهدان با توجه به نتایج مدل منع: یافته های پژوهش، ۱۳۹۷

طبق نتایج تحقیق می توان به این نتیجه رسید که مناطق شهری زاهدان دارای سطوح مختلفی از درجه زیست پذیری شهری هستند و همچنین در میان ابعاد زیست پذیری در مناطق پنجگانه شهر زاهدان بعد زیرساخت شهری از وضعیت بهتری نسبت به سایر ابعاد مورد بررسی قرار دارد.

نتیجه گیری و دستاوردهای علمی پژوهشی

نتایج نشان می دهد در میان ابعاد مورد بررسی وضعیت خدمات و زیرساخت شهری در سطح مطلوب، وضعیت اقتصاد شهری در سطح نامطلوب، وضعیت مدیریت شهری در سطح مطلوب، وضعیت تاریخ شهری در سطح متوسط، محیط شهری در سطح متوسط، اجتماع شهری در سطح کمی نامطلوب، آنگاه وضعیت زیست پذیری شهر زاهدان در متوسط قرار دارد. همچنین نتایج استنتاج وضعیت شاخصهای مورد مطالعه در تعیین زیست پذیری شهری هر یک از ۵ منطقه‌ی مورد مطالعه در شهر زاهدان مقدار نافازی نهایی به عنوان خروجی سیستم استنتاج فازی در نرم‌افزار متلب برای منطقه ۵ برابر است با 0.81 ± 0.01 که سطح زیاد زیست پذیری شهری را بر اساس شاخصهای مورد مطالعه شرح می‌دهد، برای منطقه ۴ برابر است با 0.79 ± 0.01 که سطح زیاد زیست پذیری شهری را نشان می‌دهد، برای منطقه ۱ برابر است با 0.51 ± 0.01 که سطح متوسط را نشان می‌دهد، برای منطقه ۲ برابر است با 0.41 ± 0.01 که سطح کم را نشان می‌دهد و برای منطقه ۳ که برابر است با 0.38 ± 0.01 که سطح بسیار کم زیست پذیری را نشان می‌دهد. در میان این شاخصهای پس از تعیین تابع عضویت و نرمال‌سازی داده‌ها طیف اهمیت بر اساس ترتیب شاخصهای مورد بررسی و وضعیت آنها در هر یک از مناطق شهر زاهدان را به ترتیب مناطق ۵، ۴، ۲، ۳ دریافت می‌کنند که بیشترین توسعه کالبدی را می‌توانیم در منطقه ۵ و کمترین را در منطقه ۳ می‌یابیم.

با توجه به ابعاد و شاخصهای شناسایی شده و تجزیه تحلیل به عمل آمده برای روی این عوامل پیشنهاد می‌شود که توجه بیشتری به سیاست‌های مدیریت شهری (تشویق کاربری‌های مختلط، حفاظت از منابع طبیعی، حفاظت از چشم-اندازهای تاریخی، طراحی در مقیاس انسانی، سرمایه‌گذاری در زمینه‌های اقتصادی، فراهم آوردن زمینه‌های مشارکت شهر و ندان)، سرزنشگی اقتصادی (اشتغال و درآمد پایدار)، بهبود وضعیت مسکن در محلات و فراهم آوردن فرصت‌های متنوع از لحاظ اقتصادی و اجتماعی در مناطق می‌شود، توزیع عادلانه امکانات و خدمات زیرساختی و حمایت از جوامع موجود (از طریق ایجاد هویت محله‌ای، حس تعلق به مکان، تعاملات اجتماعی شهر و ندان، امنیت) از سوی مسئولان مدیریت شهری صورت پذیرد که این عوامل از ضرورت‌های غیرقابل انکار برای زیست‌پذیر کردن شهر زاهدان است. این امر در صورتی است بدون رفع مشکلات اقتصادی ساکنین شهری نمی‌توان توسعه پایدار را در سیستم شهری امکان داد که باید اقدامی اساسی در جهت حل اشتغال و کارآفرینی، نابرابری بهره‌مندی از درآمد ماهیانه و یا فقر برداشته شود. افزایش زیست‌پذیری و کیفیت زندگی در شهر زاهدان محور انسانی و اساسی توسعه پایدار شهری قلمداد می‌شود که در بستر محیط زیست شهر، مسکن مناسب، امکان پراکنش متعادل و بهینه خدمات و تسیهات شهری، ترمیم و بازسازی زیرساخت‌های شهری و دسترسی به کاربری‌های شهری امکان بروز می‌یابد، همچنین فراهم آوردن گزینه‌های متعدد و متنوع در زیرساخت‌های موجود حمل و نقل عمومی و گزینه‌های پیاده روی، دوچرخه سواری و حمل و نقل عمومی که موجب افزایش فعالیت بدنی، حفاظت از محیط زیست و کاهش ترافیک می‌شود، بهبود امنیت حمل و نقل می‌تواند به نوبه خود سهمی قابل توجهی در زیست پذیر کردن شهر زاهدان داشته باشند که برآیند آن چشم انداز شهری خوب برای این شهر محسوب می‌شود و تاثیر انکار ناپیر بر روحیه و تعلق خاطر مردم،

۶۲۸ فصلنامه علمی - پژوهشی جغرافیا (پر نامه ریزی منطقه ای)، سال یازدهم، شماره اول، زمستان ۱۳۹۹

ایجاد حس مشارکت و همبستگی و افزاش پیوستگی و تعلق مکانی به سکونتگاه دارد. این این رو مردم و مکان دو سوی قلمرو زیست پذیری قرار دارند.

پیشنهادات در بعد محیط شهری عبارت اند از

- ایجاد حريم آلدگی صوتی برای مناطق شهری بخصوص منطقه ۲ و ۳

- افزایش فضاهای ورزشی و تفریحی در سطح مناطق پنجگانه

پیشنهادات در بعد تاریخ شهری عبارت اند از

- ارائه طرحی در شهرداری مناطق پنجگانه در راستایی حفاظت از ساختمان‌های تاریخی و زیبا در مناطق و محلات

- ایجاد زیرساخت‌های موجود در زمینه شناخت المان‌ها و آثار تاریخی هر یک از مناطق

پیشنهادات در بعد مدیریت شهری عبارت اند از

- ایجاد زمینه و ساز و کار مشارکت شهر وندان در امر تصمیمات در حوزه مدیریت شهری

- ایجاد زمینه‌های شناخت و بالا بردن سطح معلومات شهر وندان هریک از مناطق در راستای دست‌یابی به توسعه پایدار

- ایجاد گارگروه مدیران و ریشن سفیدان در سطح هر یک از مناطق برای شناخت مشکلات و معضلات و ایجاد روحیه مشارکت در همه زمینه‌ها

پیشنهادات در بعد اجتماع شهری عبارت اند از

- افزایش حس تعلق به محله از طریق مشارکت دادن مردم در امر تصمیم‌سازی

- ایجاد زمینه‌های شناخت و ارتباط با شهر وندان با استفاده از قدرت نفوذ ریشن سفیدان

- برگزاری جشن‌ها و عزاداری در سطح محله‌ها از طریق سازمان‌های متولی

- افزایش روحیه کار گروهی میان شهر وندان مناطق از طریق عضویت در گروه‌ها و انجمن‌های

- ایجاد حس امنیت بخصوص امنیت جنسیتی در سطح مناطق در شب (که متأسفانه در اکثر مناطق وجود ندارد).

- ایجاد ارتباط بین نیروهای انتظامی و مردم جهت افزایش حس امنیت

پیشنهادات در بعد خدمات و زیرساخت‌های شهری

- نوسازی و بازسازی بافت‌های قدیم محله‌ها که در اکثر مناطق به وضوح دیده می‌شود.

- افزایش مراکز بهداشتی و درمانی مناسب در سطح مناطق و محلات. (در سطح مناطق ۵ گانه شهر زاهدان فقط منطقه ۳ و ۵ از این نظر شرایط بهتری دارند).

- ایجاد کتابخانه‌های عمومی در مرکز مناطق

- ایجاد زیرساخت‌های حمل و نقل مانند پارکینگ عمومی بخصوص در سطح منطقه ۴ و ۲

- افزایش سرانه‌های فضای سبز در منطقه ۳

- بالا بردن کیفیت ساختمان‌های مدارس و آموزشی پیشنهادات در بعد خدمات و زیرساخت‌های شهری
- ایجاد زمینه سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در جهت توسعه زیرساخت‌های مناطق.
- معضل مسکن در شهر زاهدان بخصوص در بعد کیفیت به وضوح به چشم می‌خورد لذا ایجاد ساز و کار در زمینه خرید یا اجاره مسکن با قیمت باید در سطح این مناطق ایجاد شود.
- رعایت اصول عدالت اجتماعی در زمینه اختصاص بودجه به مناطق از طریق برنامه‌ریزی و آمايش مناطق

منابع

- استانداری سیستان و بلوچستان، (۱۳۹۷).
- بداری، سیدعلی، رکن الدین افتخاری، عبدالرضا، (۱۳۸۲)، ارزیابی پایداری، مفهوم و روش، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، ۱۸ (۶۹)، صص ۳۴-۹.
- بزی، خدارحم، افراصیابی، محمد صادق، (۱۳۸۸)، سنجش و ارزیابی موفقیت و کارایی شهرهای جدید، نمونه موردي: شهر جدید صدرا، مطالعات و پژوهش‌های شهری و منطقه‌ای، ۱ (۲)، صص ۱۱۱-۱۳۲.
- بندرآباد، علیرضا، (۱۳۹۳)، شهر زیست‌پذیر از مبانی تا معنا، انتشارات آذرخش، چاپ سوم، تهران.
- رشیدی ابراهیم حصاری، اصغر، موحد، علی، تولایی، علی، موسوی، میرنجد، (۱۳۹۰)، تحلیل فضایی منطقه کلانشهری تبریز با رویکرد زیست‌پذیری، مجله فضای جغرافیایی، ۱۶ (۵۴)، صص ۱۷۶-۱۵۵.
- ساسان پور فرزانه و تولایی، سیمین و جعفری اسدآبادی، حمزه، (۱۳۹۴)، سنجش و ارزیابی زیست‌پذیری شهری در مناطق بیست و دو گانه کلانشهر تهران، فصلنامه برنامه‌ریزی منطقه‌ای، ۵ (۱۸)، صص ۴۲-۱۴.
- ساسان پور، فرزانه، تولایی، سیمین، جعفری اسدآبادی، حمزه، (۱۳۹۳)، قابلیت زیست‌پذیری شهرها در راستای توسعه پایدار شهری (مورد مطالعه: کلانشهر تهران)، مجله علمی پژوهشی جغرافیا، ۱۲ (۴۲)، صص ۱۵۷-۱۲۹.
- سرشماری نفوس و مسکن، (۱۳۹۵).
- سلیمانی مهرنجانی، محمد، تولایی، سیمین، رفیعیان، مجتبی، زنگانه، احمد، خزانی نژاد، فروغ، (۱۳۹۵)، زیست‌پذیری شهری: مفهوم، اصول، ابعاد و شاخص‌ها، پژوهش‌های جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، ۴ (۱)، صص ۵۰-۲۷.
- عبداللهی، علی اصغر، حسن‌زاده، مرتضی، (۱۳۹۵)، شناسایی و اولویت‌بندی شاخص‌های سازنده برنامه‌ریزی شهری در زیست‌پذیری شهری (مطالعه موردي: مناطق چهارگانه شهر کرمان)، نشریه مطالعات نواحی شهری، ۳ (۴)، شماره پیاپی ۹، صص ۱۰۳-۱۲۳.
- علی‌اکبری، اسماعیل، اکبری، مجید، (۱۳۹۶)، مدل‌سازی ساختاری تفسیری عوامل مؤثر بر زیست‌پذیری کلانشهر تهران، مجله علمی پژوهشی مدرس، ۲۱ (۱)، صص ۶۰-۲۲.
- علی‌زاده بیرونی، آرش، حسینی، امید، رئیسی طاهره، (۱۳۹۵)، سنجش و سطح‌بندی ظرفیت زیست‌پذیری در نواحی شهری با استفاده از مدل کوپراس (نمونه موردي: شهر بیرونی)، فصلنامه علمی تخصصی دانش انتظامی خراسان جنوبی، ۱۹ (۵)، صص ۵۷-۴۴.
- غفاریان، محمد، پریزادی، طاهر، شمایلی، علی، خطیبی زاده، محمد رضا، شهسوار، امین، (۱۳۹۶)، تحلیل فضایی زیست‌پذیری محلات شهری مورد مطالعه: منطقه ۱۸ تهران، دو فصلنامه پژوهش‌های محیط‌زیست، ۷ (۱۴)، صص ۵۸-۴۵.
- قنبی، محمد، اجزاء شکوهی، محمد، رهنما، محمد رحیم، خوارزمی، امید علی، (۱۳۹۵)، تحلیلی بر زیست‌پذیری شهری با تأکید بر شاخص امنیت و پایداری (مطالعه موردي: کلانشهر مشهد)، پژوهش‌های جغرافیای سیاسی، سال، ۱ (۳)، صص ۱۲۹-۱۵۴.
- مهندسين مشاور شهر و خانه، (۱۳۹۰)، طرح جامع شهر زاهدان، مرحله اول، شناخت و بررسی شهر و تجزیه و تحلیل طرح، شماره ۲.

۶۳۰ فصلنامه علمی - پژوهشی جغرافیا (برنامه‌ریزی منطقه‌ای)، سال یازدهم، شماره اول، زمستان ۱۳۹۹

- Appleyard, B, (2015), Creating Shared and Livable Streets in the US: An International Case Study for Creating Equitable Streets in an Auto-Dominated Context, *Journal of Transport & Health*, Volume 2, Issue 2, PP: 571-577.
- Badland, H. Whitzman. C; Lowe, M; Davern, M; Aye, L; Butterworth, I; Dominique, H; Giles-Corti, B, (2014), urban live ability: Emerging lessons from Australia for exploring the potential for indicators to measure the social determinants of health. *Social Science and Medicine*, No: 111, PP: 64–73
- KHAW BOON WAN, (2013), World Cities Summit Mayors Forum 2013 What's Your Take? Health Minister of Singapore.
- Kim, K. & Uysal, M. (2002). The effects of tourism impacts upon quality of life of residents in the community. No: 78, pp 1–289.
- Moir, E. Moonen, T. Clark, G. (2014). What are future cities? Origins, meanings. Futurecities Catapult (June).
- Paul, A. Sen, J, (2017), identifying factors for evaluating livability potential within a metropolis: A case of Kolkata. *International Journal of Civil, Environmental, Structural*, No 6.
- Shank, H; Cutchin, MP, (2016), Processes of developing 'community livability' in older age. *Journal Aging Studeis*, No: 11, PP: 66-72
- Sofeska, E, (2017), Understanding the Livability in a City Through Smart Solutions and Urban Planning Toward Developing Sustainable Livable Future of the City of Skopje, *Procedia Environmental Sciences*; Volume 37, PP: 442-453
- UN-Habitat, (2016), Urbanization and development: emerging futures.